

ŽENY A MUŽI A SEX

DAVID GRUBER

ŽENY A MUŽI A SEX

A to ostatní v soužití – vše
podstatné v kostce

David Gruber

MOTTO:

„Lidi je třeba učit, jak mají myslet, a ne to, co si mají myslet.“

(Georg Christoph Lichtenberg)

TRADICE A SOUČASNOST

Knihy a články Davida Grubera k tématice vztahů mužů a žen mají dlouhou tradici. Již v raných 90. letech to byly články do vztahového měsíčníku Ty a já, vedeného šéfredaktorem Petrem Trojanem, bývalým vedoucím domácí rubriky kultovního časopisu Mladý svět. A Gruberův kurz technik duševní práce byl od svých počátků v 80. letech hodně zaměřen na komunikaci, i když měl kvůli totalitním mocipánům krycí název **Kurz rychlého čtení**. V komunikačních kurzech se samozřejmě neřeší hladce probíhající komunikační situace, ale ty obtížné. Ty, jak říkají Angličané, které jsou **challenging**. Tedy na jednom z prvních míst mužsko-ženské náročné komunikační situace.

Pak, v nultých letech, se objevily na pultech knihkupectví postupně dva Gruberovy bestsellery vydané v Gradě Publishing: **Proč ženy muže (ne)chápou**, 2003, a **Proč ženy muže už více chápou**, 2007.

Tato e-kniha **Ženy a muži a sex** na danou tematiku navazuje, vybrušuje ji, obohacuje o léta zkušeností, studia a výzkumů autora plus o to nejlepší z jeho seminářových a jiných diskusí se stovkami jeho chytrých a vzdělaných žáků.

Užijte si ji a využijte ji co nejvíce!!

redakce

SOUČASNÉ ZMĚNY OPROTI DOBĚ NEDÁVNÉ – GENDER, FEMINISMUS AJ.

Vítejte na stránkách e-knihy, srdečně vás zdravím já autor David Gruber. A hned se s vámi budu věnovat těm aktuálním změnám.

Například nelze pomíjet **feminismus**. Nemyslím teď okrajový radikální feminismus, který má tendenci obracet dlouholeté nerovnosti žen vůči mužům do opačného extrému. Myslím ten nejrozšířenější a podle mne rozumný liberální feminismus, který usiluje o **rovnost** obou pohlaví. Samozřejmě že feminismus jako takový má kromě toho radikálního a běžného ještě řadu dalších směrů a širokou paletu názorů. Nechci nikomu bránit zastávat jakýkoliv názor z této široké palety, stejně tak jako já mám svobodné právo popisovat zde soubor názorů svých.

Nelze také pomíjet pojem **gender**. Zatímco pojem pohlaví se váže k biologickým rozdílům mezi ženami a muži, pojem gender se více soustředí na kulturní charakteristiky a sociální rozdíly mezi pohlavími. Zatímco s pohlavím je to ve všech státech světa stejné, tak genderově se různé státy a různé kultury liší nejenou velmi dramaticky.

Já se budu v této knize pohybovat v oblasti evropských, ba střeoevropských kulturních a sociálních zvyklostí. A samozřejmě budu psát nejen o pohlaví, ale i genderu.

S pojmem gender je ovšem spojen jeden menší, avšak řešitelný problém. Nezanedbatelná část střední a starší generace vidí rudě, když

narazí na slovo gender. Gender je pro ně bez dalšího uvažování prostě fuj. Ovšem nezanedbatelná část mladší generace je zase velmi skeptická k textům, kde je pojem gender zcela opomíjen.

Takže – co dělat, když mými váženými a milými čtenáři mají být lidé všech dospělých generací? Udělejme to takhle: Když budu nadále psát o kulturní a sociální stránce chování a komunikace mezi ženami a muži a používat přitom slova **pohlaví, pohlavní...** dosad'te si tam, milí mlad'oši, slovo **gender**. A když někde budu psát o záležitostech, kde vedle kulturní a sociální stránky věci převažuje ta tělesná a použiji slovo **gender...** pak, milí staroši, si tam dosad'te pojem **pohlaví**.

A vás, své čtenáře všech generací zdvořile žádám: Zkuste se oprostít od případných pojmových předsudků, protože těmi předsudky byste si mohli negativními emocemi zatemnit mozek, zhatit rozlet svého uvažování – a uškodit v konečném důsledku sami sobě tím, že přijmete o cenné informace, rady, cenné vlastní kreativní úvahy nad touto e-knihou. Tak – neokrádejte se o ně.

SEX JE NEZASTUPITELNÝ

Žijeme ve světě dvou pohlaví – žen a mužů. Snad to až na nepatrné výjimky stále ještě platí. Ženy a muži jsou dlouholetým působením biologického vývoje v lecčem fyzicky i psychicky odlišní. Tyto odlišnosti jsou ve svém souhrnu důležitější než cokoliv jiného. Zajišťují totiž pokračování lidského rodu. Brání jeho vyhynutí. A to klíčové, co se mezi nimi odehrává jako garantující mechanismus druhového přežití, můžeme označovat jako **sex**.

Sex je nezastupitelný. Bez něj byste nebyli vy, čtenáři. Nebyl bych já, autor. Nebyly by žádné lidské výtvary. Planeta Země by možná existovala – ale z našeho lidského hlediska můžeme směle připustit: **Nebylo by nic**.

Samozřejmě, že plné právo na existenci mají i osoby **asexuální**; tedy takové, kterým „sex nic neříká“. Erotomani a nymfomanky se asi budou divit, ale i takoví lidé existují – žijí, pracují, baví se... Ať si v klidu žijí po svém; nicméně ani oni by bez sexu nevznikli.

SEX MUSÍ BÝT VELIKÁ SÍLA

Aby došlo k pohlavnímu spojení ženy a muže, aby v ženě začal klíčit zárodek nového života, nového človíčka, musí být překonána řada nepříznivých okolností. Například – v civilizované společnosti – se musí žena a muž psychicky sblížit. Jedna určitá žena a jeden určitý muž. A to vůbec není jen tak, to je jeden z nejsložitějších psychologických i sociálních procesů; s řadou nástrah a možných pastí, s řadou číhajících slepých uliček. Aby se toto všechno úspěšně překonalo, musí být sex velikou silou. A matka příroda to zařídila tak, že sex skutečně velikou silou je.

Je silou z nejmocnějších. Člověk je mocně puzen, aby sex provozoval. Se vším, co s ním souvisí. Tedy v civilizované společnosti s erotikou, city, okouzlováním opačného pohlaví, namlouváním,

sváděním, všelijakým dalším motivováním, šálivými i upřímnými hrami lásky. To vše se odehrává vždy v určitém kulturním a sociálním prostředí – tedy jako celek by se to dalo nazvat slovem **gender**. Jde o genderovou záležitost.

Spolu s pudem sebezáchovy jedince je pohlavní pud bezkonkurenčně na vrcholu pořadí různých lidských pudů, nutkání, dobrých zvyků i zlozvyků. Ba, na špici toho pořadí, zdá se, pud pohlavní a rodově záchovný nad pudem sebezáchovy člověka coby jedince znatelně vede. Rodičům je obvykle život jejich dětí cennější než život vlastní. A v mnoha případech jsou ochotni a schopni život svůj pro záchranu života svých dětí i obětovat.

JSOU GYNEKOLOG NEBO UROLOŽKA PRASÁCI?

A PROHLÁŠENÍ

Představte si ten „skandál“, že gynekolog-muž se nezdráhá ani neostýchá požádat pacientku-ženu, aby si v jeho přítomnosti odložila i kalhotky, aby se v ordinaci uložila na zařízení lidově zvané koza, aby roztáhla nohy a nechávala se jím ohmatávat na nejintimnějších částech svého těla.

Představte si, že uroložka-žena taktéž denně ve své praxi neváhá ohmatávat muže zase na jejich intimních částech těla...

Budeme oba tyto typy lékařů odsuzovat za prasáctví, za sexuální obtěžování nebo i za horší zločiny? Samozřejmě že ne – jen šílence by to mohlo napadnout. Obě tyto lékařské specializace přece šlechetně pečují o zdraví svých patientek a pacientů, přecházejí vzniku ošklivých chorob nebo je po jejich vzniku optimálně léčí.

Představte si, že hasič neboli požárník mnohdy při své práci poruší domovní svobodu, bez zeptání se majitelů nebo nájemců vrazí dovnitř nějakého domu či bytu, chodí a běhá si zde libovolně sem a tam, bere do ruky různé předměty, které mu nepatří...

Budeme jej soudit podle paragrafů o nedotknutelnosti obydlí a o porušování domovní svobody? A opět tentýž závěr: Samozřejmě že ne – jen šílence by to mohlo napadnout. Hasiči alias požárníci opět dělají tu nejušlechtilejší práci – často v krajní nouzi zachraňují zdraví, životy, majetek lidí.

Představte si, že nějaký dokumentarista točí film o hrůzách druhé světové války. Ve filmu se mj. vyskytnou výbuchy, zohavené mrtvolky, zbědovaní na kost vyhublí lidé v koncentračních táborech, úryvky z projevů těch nejzločinnějších diktátorů a podobné šokující otřesnosti. Mohlo by někoho se zdravým rozumem napadnout, že ten dokumentarista s těmi diktátorskými výroky souhlasí, ty válečné zločiny schvaluje nebo že se v nich sadisticky vyžívá? A opět: Jen šílence by to mohlo napadnout.

Představte si, že nějaký autor, spisovatel, píše detektivku. Popisuje v ní třeba vraždy, nechává promlouvat vrahy a jiné zločince přímou řečí... Napadlo by někoho se zdravým rozumem, že tou přímou řečí souhlasí s těmi vrahy a zločinci, že názory těch vrahů a zločinců jsou zároveň spisovatelovými názory?

A teď konkrétně – autor David Gruber zde píše o ženách a mužích a sexu, což je oblast s mnoha radostmi ale i mnoha tvrdými svízeli. Oblast, na níž jsou mezi lidmi nejrůznější názory – od velmi rozumných až po krajní. Z pochopitelných výkladových důvodů (stejně kladných jako u těch lékařů, požárníků, dokumentaristů, spisovatelů detektivek) potřebuje autor uvést na scénu názory všech těch druhů...

Takže věřím, že nikdo z čtenářů nebude mít ten šílený nápad ztotožňovat výrazně vychýlené názory uvedené v různých pasážích této knihy s názory autora. Nemají totiž žádnou souvislost.

Názorem, ba pevným přesvědčením autora této knihy – Davida Grubera – je rovnoprávnost mužů a žen, respektování zákonů, vzájemná úcta a férovost. Stav, kdy nikdo není nespravedlivě znevýhodňován ani nespravedlivě zvýhodňován. A jednoznačné odsouzení násilí mezi pohlavími.

Ano, i krajní názory ve prospěch jednoho i druhého pohlaví zde budou prezentovány, popisovány, diskutovány. Neuvádím je zde však proto, že by to byla nějaká moje tvrzení; ale proto, že jsem se s nimi setkal a že mají naši problematice co říci. Že je prostě třeba o nich dobře vědět, brát je v úvahu. Jedny krajní názory budu leckdy přebíjet opačným krajními názory, kombinovat s umírněnými názory, postoji, tvrzeními, stanovisky, idejemi... Bez této směsi „všech barev“ bychom se nedozvěděli o ženách a mužích a sexu to potřebné. Od těch krajních se však tímto distancuji.

A každý čtenář nebo čtenářka si může vybrat. Je to jako na rautu: Co je pro každého jednoho konkrétního čtenáře nebo čtenářku názorově stravitelné, chutné, toho necht' si myšlenkově „naloží plný talíř“. Co mu nechutná, to necht' prostě nechá být. Vezme si třeba někdo jiný – lidé jsou přece různí.

Tato kniha není o tom, že to mezi ženami a muži genderově „musí být tak a tak, jediné správně“. Je o tom, jak porozumět odlišnostem. Mottem této knihy může být: „Žijte si, jak chcete; tady máte pouze určitý originální návod, jak pochopit druhého člověka a jak si nedělat zbytečně problémy.“

A proč je toto prohlášení zde? Proč nosím dříví do lesa? Proč píšu takové samozřejmosti? Jen tak pro jistotu. Neuvěřitelných šíleností totiž v mezilidské komunikaci přibývá. Všichni jste se asi setkali například s internetovou kanálií v anonymních diskusích, s na hlavu postavenými urážlivě sprostými odsuzujícími výroky i s jinými hnusnými podrazy ze strany lidsky malých jedinců vůči běžným normálním lidem.

Takže jen pro sichr – aby bylo nad slunce jasno.

MINCE SEXU MÁ VŠAK I SVŮJ RUB

Vraťme se tedy k ženám a mužům a sexu. Přátelé, znáte úsloví „oheň je dobrý sluha, ale zlý pán“? Nejspíše ano. Mnozí také znají totéž o jiném živlu: „voda je dobrý sluha, ale zlý pán“. A další lidé tentýž princip o jiném předmětu energie.

Zobecnění je jasné: **Jakákoliv energie, cokoliv, co může sloužit k užitku v míře přiměřené, může i škodit, pokud se vyskytne v míře nepřiměřené, pokud se zvrtné, vymkne.** Pokud přestane sloužit a začne panovat. Pokud přestane být pod člověkem a ocitne se nad člověkem.

Je jasné, že rozdíl mezi stavem „dobrý sluha“ a „zlý pán“ je tím větší, čím je daný živel, daná záležitost silnější.

Platí to i v rámci jednoho živlu. Třeba v případě benzínu coby pohonné hmoty dopravního prostředku. Nejméně se ho vyskytuje v sekačce na trávu. Když benzín slouží a sekačku pohání pomalým pojezdem po trávníku, je jistě dobrým sluhou, ale míra té jeho dobroty je relativně malá. Když benzín slouží jako pohon velkého dopravního letadla při mezikontinentálním letu, musí se ho v palivových nádržích vyskytovat mnohem více. Když tento benzín žene letadlo rychlostí kolem 800 km/h přes dálavy oceánu, je také dobrým sluhou, ovšem s mírou dobroty značně velikou. A kde je ten rub mince? Když vzplane nádrž sekačky na trávu, nebývá to zdaleka taková tragédie, jako když vzplane benzín v nádržích velkého letadla. Cítíte ten rozdíl v míře škody, v míře tragičnosti?

Co z toho vyplývá pro sex? Totéž co pro jiné silné fenomény kolem nás. Je záležitostí z úplně nejpříjemnějších, když dobře slouží. Je záležitostí maximálně nepříjemnou, když v něm něco selže a on zle panuje.

Jak je optimální milování překrásné, tak je znásilnění ohavné a hnusné. **Každé** znásilnění; a to surové zvláště.

Jak krásně se žije s naplněnou láskou, tak špatně a uboze se žije bez lásky.

Jak krásné a uspokojující je, když muž ženu dobude, tak stresující je, když je muž ženou odmítnut.

Jak krásné pro ženu je být skvělým mužem sváděna, tak stresující pro ni je, když o ni žádný muž nikdy nezavadí.

Ta míra spokojenosti i míra stresu je u **sexu** (a souvisící erotiky, lásky, vztahů, soužití – budu někdy dále psát „u sexu a spol.“, „u širšího sexu“, „u genderu“) citelně větší než v jiných oblastech života, než v oblastech jiných záležitostí, žvlů, fenoménů. Ba, vypadá to, že u **sexu a spol.** čili u **širšího sexu** čili v oblasti **genderu** je ta pozitivní i negativní míra snad největší.

*A je zde čas pro naši soukromou definici: **Širší sex** – neboli **sex a spol.** – bude pro nás v této e-knize sex a souvisící erotika, láska, kulturní a sociální aspekty, vztahy, soužití dvou osob opačného pohlaví; jejich vzníkání, trvání se všemi peripetemi, jejich zanikání; namlouvání, věrnosti a nevěry, rozcházení se...*

A ještě: Tím, že byly v definici zmíněny dvě osoby **opačného** pohlaví, rozhodně nezpochybňujeme rovnoprávnost osob zaměřených sexuálně na **stejně** pohlaví.

*Poznámka: Mnoho zasvěcených čtenářů zejména z mladší generace zde možná bude dumat nad shodami a odlišnostmi pojmů **širší sex** a **gender**. Dovedu si představit, jak obšírně by uvažoval a diskutoval třeba někdo, kdo studoval univerzitní obor gender studies řadu let nebo kdo na tom oboru dokonce učí. Chtít po někom takovém, aby stručně a zároveň komplexně vyjádřil, co znamená **gender** – to je krutý požadavek. Stejně krutý, jako když po mně někdo chce stručně a komplexně odpovědět na otázku, v **čem spočívá rychločtení a racionální čtení**. To si vždy hned pomyslím, že by i tříleté bakalářské studium oboru rychločtení a racionální čtení mohlo být na vyčerpávající odpověď málo. Takže – chápu. Uzavřeme toto téma s tím, že akademických definic v oblasti neexaktních věd může být mnoho; že tato e-kniha není akademický spisek – a ať si to každý čtenář bere prostě tak, jak mu to самому nejlépe vyhovuje a nečiní zbytečné problémy.*

Sex a spol. neboli **širší sex** můžeme (v míře obrovské, střední a třeba i malé) najít coby motivátor v drtivé většině civilizačních výtvarků kolem nás:

- Ve stavbách všeho druhu, v technických vynálezech.
- V individuálním sebevzdělávání, osobním rozvoji a kariérovém směřování lidských jedinců.
- V náramcích, náhrdelnících, prstýncích, kabelkách, botách, módě vůbec, ve střizích šatů obecně a v desítkách dalších záležitostí estetiky, vkusu, ladu a elegance.

– V barvách, tvarech, vůních a chutích všude kolem nás.

Širší sex je zkrátka prakticky všudypřítomný a všepřístupující. Směšné jsou názory extrémních puritánů, kteří tu všudypřítomnost sexu a spol. popírají.

Kniha o sexu a spol. je logicky i knihou o všem ostatním mezi ženami a muži.

No a protože sex a spol. je více či méně přítomný v popředí nebo v pozadí ostatních oblastí komunikace a soužití mezi ženami a muži, tak tato kniha se bude snažit v kostce vyhmátnout vše podstatné i z těch ostatních, souvisících oblastí. Z **genderu**. Díky svému pojetí může mít tato e-kniha ojedinělou výhodu, že může být ve svých poznatcích (a tudíž v užitečnosti pro vás, čtenáře) v některých směrech všezahrnující. V dobrém slova smyslu vyčerpávající, jdoucí v poznatcích až nadoraz.